

**PŘIDEJ SE K
NÁM...
POJĎ (PSÁT)
do íčka...**

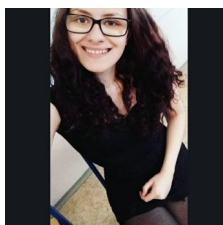
íčko...

4

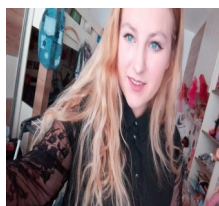
Redakce časopisu íčko...

Michal Král

Martina Hlavenková

Marcela Karásková

Všechny díly časopisu...

Rozhodně si přiznejme, že poslední dobou se hemží Krumlovem výstavy obrazů a vernisáže. Hemží se to tu samými progresivními umělci. Tak co takhle tipy na výstavy???

Vernisážujeme...

Filip Dobeš /// Výstava Komiksů / Tohoto výtvarníka zmiňujeme právě proto, že do našeho časopisu věnoval spoustu svých prací, které doplňovaly články Michala Sádla, který často psal o filmech zaměřujících se na sci-fi. Filipovy práce neztrácí smysl pro detail a důraz na pohyb.

//Městský úřad Moravský Krumlov//

Ludmila Kretešová /// Pokud to ještě stihnete, zavítejte na Městské kulturní středisko, zde Vás pohltí celkem fakt random obrazy různých vesmírných těles, mléčných drah, družic, planet, černých děr a podobně. Výstava s názvem VESMÍR V OBRAZECH A KÓDY PRO DUŠE určitě nadchne nejen fanoušky do umění, ale i bláznivé duše, které se chtějí ztratit na pár minut do jiného světa.

//Městské kulturní středisko//

Sbírka Jana a Medy Mládkových /// Tahle dlouhodobá expozice na krumlovském zámku sice vypadá, že upadla do jarní únavy, ale je tomu právě naopak. Od 13. 5. 2017 je znovu otevřena pro veřejnost po dlouhé zimní přestávce. Párkrát jsem tuhle výstavu viděl a řeknu vám, že stojí za to se sem podívat.

//Zámek Mor. Krumlov//

Michal Král

Zeman tu takhle v Ivančicích...

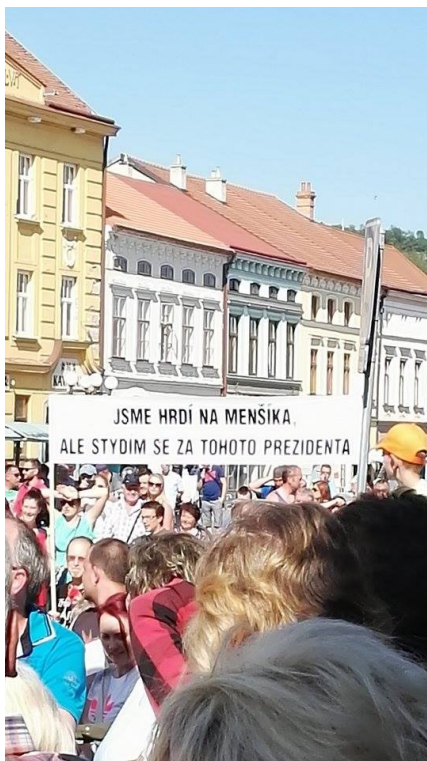
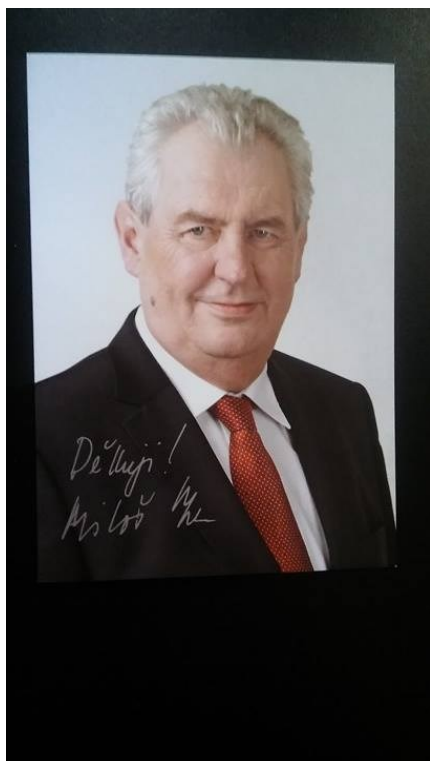
Dne 29.5. navštívil Ivančice náš pan prezident Miloš Zeman. Na úvod řekl pan prezident pár vět co měl na srdci a poté byla na řadě beseda. Lidé kladli dotazy a Miloš vtipně odpovídal. Byla velká sláva mít v Ivančicích pana prezidenta. Lidé si přinesli z domů vyrobené transparenty, které krásně zdobily atmosféru návštěvy našeho prezidenta v Ivančicích. Ivančice se opět předvedly v plné parádě.

Martina Hlavenková

„ Kdo ví, je vyhnán z ráje blbosti.“

Jan Werich

Ahoj ! Ahoj ! Ahoj!

Zdravíme Vás zase po čase spolužáci, spolužačky,

naši učitelé i všichni, kteří jste si zvykli na náš školní časopis.

Představte si, že náš školní časopis vychází již třetím školním rokem! Toto letí! Bohužel ale, protože většina z nás bude brzy maturovat a učení je moc a času málo, potřebujeme zástupce, tzn. hledáme psavce z naší školy, kteří by posílili náš tým.

Pojďme si ale nejdřív přečíst tento časopis, co nového se stalo, co se děje a bude dít. Máme pro vás zase spoustu zajímavého čtení .Doufáme, že se vám i toto

číslo bude líbit.

Přejeme příjemnou zábavu při čtení.

Vaše redakce

Rozhovor se zástupci...

Čím jste chtěla být jako malá.

Jako malá jsem chtěla být učitelkou, překvapivě. (smích) Ale nakonec jsem se k tomu dostala trochu strmější cestou nešlo to tak úplně hladce. Napřed jsem vystudovala ekonomickou školu. Něco podobného jako děláte vy a až potom po roce práce a mateřské dovolené jsem se dostala k tomu učitelství více méně náhodou, ale vždycky jsem to toužila dělat.

No a vy jste říkala vlastně, že jste vystudovala ekonomiku a co dál jako nějaký vysoký školy nebo tak?

Vysokou školu mám ekonomickou, ekonomiku a management a doplňkové pedagogické studium abych věděla jak na vás.

A co by jste mi řekla o této škole, jak jste se sem dostala?

Tak na tuto školu jsem se dostala úplnou náhodou před dvaceti (dlouhá mezera) pěti roky, když sem nastoupila moje sestra na rodinou školu, byl to první ročník rodinné školy, který tady byl otevřen a když byla na zahájení, tak nám pan zástupce říkal, že shání učitelku na psaní na stroji a že mají strašně přísná kritéria a že by chtěli aby měla státní zkoušky z toho psaní. Protože jsem je měla, toužila jsem po tom učení a zrovna mě téměř končila mateřská dovolená, tak jsem sem nastoupila.

A kolik máte dětí jestli se můžu zeptat.
Mám dvě děti už dospělé a jednoho vnoučka.

Jednoho vnoučka, super. A ty studuji v mamčiných šlápějích, nebo jsou úplně mimo obor.

Syn má vystudovanou vysokou školu stavební a dělá v tom samém oboru a dcera má vystudovanou také ekonomickou školu na Vysokém učení technickém a dělá projekty pro školu, takže taky trochu do toho školství zapadá.

A co by jste řekla tady o škole.

No o škole. V poslední době nám ubývají žáci. Ale je vůbec poklesem počtu vycházejících žáků na základních školách. Určitě to není tím, že by naše škola byla jako třeba špatná. Myslím, že jste škola, která žákům během svého studia nabízí velkou přidanou hodnotu. Že se tady můžete hodně naučit a absolvovat hodně aktivit souvisejících se studiem, jako jsou různé projekty, výjezdy do zahraničí, účast na odborných soutěžích, státní zkoušky a podobné další věci, kurzy svařování, autoškoly a všechno co tady tato škola nabízí, takže si myslím, že tady tato škola nabízí pro žáky hodně, a že od nás odchází absolventi, kteří jsou opravdu připraveni do praxe.

Pamatujete si na nějaký kázeňský přestupek, nebo důtku, na který si pamatujete. Jakože byl nějaký zvláštní. Nebo naopak pochvala?

To si teď asi nepamatuju, poradiš mě s něčím? (Ptá se pana Pelaje)

Co to? Já jsem vás neposlouchal.

Jako jestli si pamatujete na nějaký kázeňský přestupek, který je jakože WAU jakože netradiční. Nebo naopak pochvala za něco.

No netradiční no měli jsme tady netradiční zájmově uměleckou činnost, že jsme měli šedesáti člený sbor žákyň. Dokonce byly na celostátní přehlídce v Havířově kam je museli dovézt dva autobusy a proto aby mohli vystoupit, tak pro ně musela být vytvořena speciální kategorie aby měli vůbec kde vystoupit. (Paní zástupkyně se tážá pana Pelaje) Takže byli první?

Koncert Davida Krause...

Na naší škole se vyskytuje menšina lidí pocházejících z Ivančic. Rozhodli jsme se tedy napsat i něco pro tyto žáky a zároveň jsme mysleli na pobočku v Ivančicích, tedy Střední Rolnickou Ivančickou školu. Tohle je Pro vás.

Vyslali jsme naši zpravodajku Martinu Hlavenkovou na Slavnosti Chřestu, konkrétně na hlavního tahouna této akce což byl David Kraus. Martino? /////

Ano je to tak. Byla jsem vyslána pozorovat vystoupení Davida Krause. Musím říct, že je to velice dobrý zpěvák a jak komunikoval s lidmi, tak i dobrý a velice sympatický člověk. Jeho vystoupení zapůsobilo nejen na mou osobu ale podle nadšení lidu i na ně. Hlavně rozproudil dav písní Du hast. Jeho vystoupením, šarmem a vtipkováním oživil celé Slavnosti.

Martina Hlavenková

Výchovný Pořad s Jirkou Králem...

V tropickém květnovém dni, tedy 30. 5. 2017 se pořádal na našem učilišti výchovný pořad, Nebezpečí na internetu, který přednášel známý youtuber Jirka Král. Výchovný pořad doprovázelo hudební vystoupení Michala Krále a taneční číslo studia AirCrew.

Jirka povídal o svých vlastních zážitcích a zkušenostech na internetu, odpovídal na pokládané dotazy od diváků týkající se ať už youtuberingu, hraní her, natáčení videí do budoucna, ba i dokonce jeho rodiny.

Na konci programu se ochotně s každým vyfotografoval, nebo se komukoli podepsal.

Velké DÍK patří Klubu Coolna Moravský Krumlov, všem vystupujícím a paní učitelce Dobešové za organizaci při chystání na událost.

Redakce íčko...

Ano byli první samozřejmě.

A kdy to bylo.

Jak je to dlouho asi deset let no možná víc. Možná to už bude patnáct, ten sbor tady byl pět let pod vedením pana Rozmahela, který tady v té době učil. Ale možná tady z těch výjimečných věcí pro školu. Tak v současné době máme jednoho žáka z druhého ročníku automechaniků v Kolíně nad Rýnem na takové jakoby konferenci Euroučňů, to jsou učni, kteří absolvovali Erasmus a z celé republiky bylo vybráno šest tady těchto žáků, kteří reprezentují Českou republiku tady v tom Kolíně na Rýnem a je to mimo jiné náš žák Daniel Pelc ze třetí MO, takže to je pro naši školu taky takový úspěch. Nebo něco mimořádného.

(Pan pelaj dodává) Hmmm, mimořádného. Vznikla u nás kapela Dreams. Ano To se právě kluci dali dohromady, právě kvůli tady této zájmové umělecké činnosti s tím sborem, založili kapelu, a vlastně část tady této kapely, která byla tady na škola si pokračovala dál po studiu. Oni to jsou vlastně dnes ze dvou třetin absolventi naší školy a proto nám taky hrávají na plesech, a proto se k nám hlasej všude možné kde se potkáme protože to jsou kluci, kteří začínali, tady si oblepovali dole v kotelně stěny proložkami od vajíček aby tam mohli hrát a aby tam mohli bubnovat aby to trochu vypadalo.

Průšvihy jsme neměli. My jsme šikovná škola. Tady se průšvihy nevedou. No lépe řečeno, když se něco udělá, tak se to udělá aby jsme o tom nevěděli. P. Čermáková - Ale myslím, že na naší školu můžeme být opravdu hrdí. P. Pelaj - Průšvihy zaplat' pán bůh nebyly. A doby trvání, jakože škola funguje šedesát let, tak tady byly hodně nepříjemné věci. Za naší éru, kde tady s paní zástupkyní fungujem, za všech pětadvacet let, se nic zvláštního nestalo. P. Čermáková - Za naší služby se fakt nic zvláštního nestalo. (Klepe na stůl) P. Pelaj. Kuriozity se zahrají tak jako do "autu".

P. Čermáková - Jako řeknu ti jednu perličku z letošních maturitních zkoušek. To jsem se jako fakt zasmála. Vytáhla si tam dívka Českou republiku. A vykládala jako o české republice. O tom jakože naším prezidentem je Miloš Zeman. A teď chtěla jakože pořad mluvit a mluvit, tak říká. Miloš Zeman is, is a teď hledá to správné slovo a řekla. „VERY BJŮTYFL“. To jsme se jako všichni pořádně zasmáli, protože to je tedy v tom případě všechno „VERY BJŮTYFL“.

No a když jste studovala, byla jste v uvozovkách šprtka, nebo se jako neučím, nebo jste si to dvakrát přečetla a uměla jste to.

Spiš šprtka. (Smích)

No bohužel, ale spiš asi jo. No mě na těch studijních výsledcích záleželo vždycky.

A můžu se zeptat vás pane Pelaji na stejné otázky? Jako třeba na to, čím jste chtěl být jako malý?

No já nevím. Mě se to furt nějak měnilo. Každopádně jsem si nikdy nedokázal představit, že skončím tak jak jsem dneska skončil. No já jsem z dědiny a prakticky mě ta dědina táhla furt. Takže jsem studoval střední školu počínaje vysokou a dál jsem měl takovou představu, že zůstanu v zemědělstí. Vlastně zemědělskou mechanizací jako takovou. Dokonce jsem po škole do zemědělství nastoupil. No pak přišla revoluce a zemědělské družstvo, které bylo tady v Krumlově, což byl obrovský kolos, tak se rozpadlo. A mě nenapadlo nic jiného, že bych se

přihlásil sem do školy, že bych šel učit. Takže jsem si dodělal "dépéesku", začal jsem tady učit. Na škole jsem se oženil, narodily se mě tady děcka.

Kolik máte dětí?

Dvě

Taky dvě? A taky jsou?

Holka jo. Dcera zrovna včera dělala bakalářskou závěrečnou na "Masaričce". Ta to teda tvrdila od malička, že ta půjde učit a ona si to jinak nedokázala představit a opravdu funguje v tom. No a kluk, ten byl takovej salámista, tomu bylo v celku jedno kam ho pošlem. Ale myslím, že je dobře tak jak jsme to vybrali. Takže ten je teď na elektroprůmyslovce v Třebíči. Takže děti se napúl jo napúl ne i když zpětně řečeno, povolání učitel je nádherný v tom, že není bůhví jak finančně ohodnocený, ale je s rodinou doma. Ty dva měsíce prázdnin, kdy my jsme byli s manželkou i s dětmi doma, protože moja jaky učila, tak vzali jsme děcka a co my jsme to spolu projeli, tak jak všichni znají destinace u moře, tak my jsme k moři nejezdili, my jsme procourali Českou republiku, jezdili jsme po internátech školních. Takže prakticky hrady zámky co jsou u nás v republice s námi děcka absolvovali. A nestěžuju si jsem spokojený. Takže kantor nění bůhví jak zaplaceněj, ale je to o čase. Ty dva měsíce prázdnin a Vánoční prázdniny a to všechno, když máme dobrýho ředitele a nechává nás doma, tak to jde, že?

Jak jste to měl se školou vy. Byl jste šprt nebo jste to házel do "autu".

Kdepááák. Šprt jsem nikdy nebyl tady na škole, natož když jsem se učil já. Já jsem měl na tady téhle škole, když jsem začínal jeden problém. Já jsem přesně věděl co bych dělal jako žák kantorovi, ale měl jsem strašnej problém jak mám jako kantor působit na ty žáky, protože já jsem na střední škole bez taháků zásadně na zkoušku nešel a to byla taková ta základní průprava. Takže ne nebyl jsem šprt. (P. Čermáková doplňujíc slovy) Takže s tím nesouhlasíš.

Ale souhlasím tahák má svoji výhodu. Každěj kdo si ten tahák zpracuje tak je vidět, že tomu věnuje část práce. Takže ten tahák je vidět, pro to něco udělal. No a pak jde o to ho už jenom správně použít. Protože ten kdo se nechá chytit nemá tu manuální zručnost, no. Ale né nebyl jsem šprt opravdu ne.

Chtěl by jste něco říct o této škole, nějaký zajímavosti.

No na tady této škole. No já nevím. Já jen doufám, že mě snad už škola nevypraví. (smích).

P. Čermáková - No já bych chtěla jako podotknout to by se tam mohlo objevit, já si myslím, že jsme opravdu dobrá škola, máme spoustu dobrých absolventů, hodně úspěchů, a měli by jsme na naše žáky opravdu pyšní.

P. Pelaj - Přesně. Trošku mě mrzí, možná když jsem starší, tak mě to mrzí čím dál víc. Že nás jako, že nás hodně dobrou školu nebere okolí, a že se tady přetahujeme naproti s gymnáziem, to je tak trochu, dobře, je tomu tak. Ale trošku mě vadí, že i my ve škole nejsme patřičně hrdí na to co ta škola patřičně jako s váma děckama umí. Protože je bomba, když přijedou děcka z erazmu z Itálie a kluk, kterej teď dělá závěrečný zkoušky už teď tam má pracovní nabídku za dva tisíce euro za měsíc a může nastoupit na stálo dělat. A já když jsem to řekl, jednou když jsem přišel do hotelu k Rysavýmu, že ten kluk byl na praxi a já jsem řekl pánové, ten kluk má nabídku do Itálie, tak říkali no to je bomba, no to je nádhera, ale on byl dobrej a tohle. My se neumíme

5. Vite, že na první poslech zníte jako kapela Oasis? Posloucháte hudbu z devadesátých let?

Vidiš, to nám ještě asi nikdo neřekl. Ale trefil jsi do černého minimálně tím, že Adam má Oasis hodně rád, možná se to pak podvědomě nějak opravdu projevuje. Kromě Davida, který je mladší, jsme my zbylí tři v devadesátkách vyrůstali, takže naposloucháno máme z téhle doby asi úplně všechno, Kelly Family a DJ Bobem počínaje, přes R.E.M., Cranberries, Red Hot Chili Peppers, The Cure, Michaela Jacksona, už zmíněné Blink-182, Chinaski, Mňága až po Šakali léta. Je toho spousta. Devadesátky jsou zlatým věkem hudebního průmyslu, je to doba, kdy jsme kupovali cédec-ka klidně za 799 Kč, což v té době bylo něco jak 3 tisíce dneska. Kapely vydávaly nesmírně peníze, je to vidět i na českých videoklipech z té doby. Dneska jsou devadesátky samozřejmě pekelně retro, ale vždycky zůstávají kapely a songy, které znovu objeví i nové generace.

6. Co by jste řekli ke svému videoklipu k písničce Don't Say No.

Je to jedna z úplně prvních písniček, které jsme studiově nahráli. Musíme říct, že někdy se to rodí docela v bolestech. To, co je v tomhle songu sloka, byl kdysi refrén úplně jiného songu, který jsme totálně vyukchali a refrén vznikl asi na potěti. Zároveň je Don't Say No náš první videoklip. Do klipu jsme chtěli příběh. Jako nejnosnější nám přišel nápad, že 4 kluci z kapely pálí za jednou holkou a snaží se ji dostat na svůj koncert. Naneštěstí se potkají před jejím domem, kde proběhne určitá ruční diskuze, ne zrovna v rukavičkách. Jak to dopadne se podívejte na YouTube nebo na našem webu. Klip jsme dělali docela na koleně svépomocí, takže má svoje mouchy, ale byla to první zkušenost a s odstupem času je pořád docela legrační.

7. Vystupujete v barevných oblecích. Máte pro kapelu kostýměrku, nebo někoho, kdo vám ty obleky šije? Menechali jste se těmi Beatles trochu inspirovat? Ti měli taky svého návrháře. Jak jste na tom vy?

Beatles v tom asi sehráli určitou roli, ale obecně se nám líbí použití kostýmů, u nás to skvěle dělají třeba Mandrage. My jsme ale právě spíš ti hodní kluci na rozdíl od nich, takže obleky byly jasná volba. Vždycky jsme je strašně chtěli, protože to je něco, co nikdo z českých kapel nenosí, natož takhle barevné. Koupili jsme si je až letos na jaře, je to tedy vlastně dost novinka. Dlouho jsme je sháněli, nakonec jsme je objednali na jednom anglickém e-shopu. Takže návrháře zatím nemáme. Asi to teď není ta nejdůležitější osoba, kterou bychom nutně potřebovali. Nejdřív to chce pořádného manažera, producenta a po aktuálních zkušenostech s úrovní festivalových zvukařů bychom dost potřebovali vlastního, který by hlídal živá vystoupení.

Rozhovor s kapelou Alright Now...

Tato partička, která si říká Alright Now byla na programu letošního festivalu Vrabčák. Zaujala tě a chceš se o nich dozvědět víc. Tak si přečti následující rozhovor.

1. Odkud se vlastně původně znáte?

Nejdřív se poznali Adam s Petou před lety v Brně na studiích, kde jim z mnoha hospodských debat tak nějak vyplynulo, že by šlo hudbu dělat i tak, aby se libila, nebyla úplně pitomá a mohla oslovit opravdu široké publikum, mladší i dospělejší. Já (Jirka) jsem kluky poznal v Kočovném divadle Ad Hoc, jehož jsme všichni tři členy, a jelikož je to hudební divadlo, tak jsem se tam projevoval hudebně asi natolik, že se kluci rozhodli mě zasvětit do svých smělých plánů a přibrat do party. Začali jsme spolu zkoušet a zároveň hledat bubeníka. Nevím, jak je to v jiných kapelách, u nás se jich už pár vystříдалo. S některými jsme si nesesli hudebně, někteří nám utekli. Ale teď jsme snad už narazili na toho pravého, Davida z brněnské konzervatoře.

2. Adam hraje na housle, Jirka je odchovaný na Jazzu a Peťa poslouchá klasický rockový kapely jako třeba The Beatles. Myslíte, že to hodně ovlivnilo zvuk kapely?

Každý do hudby dává hodně z toho, na čem vyrostl a co má nejvíc pod kůží, tomu se asi nejde vyhnout a ostatně proč se tomu bránit.

U Adama to nejsou až tak housle, jako spíš teenagerská léta, kdy začal hrát na kytaru, holdoval punku a zároveň folku, takže Blink 182 vs. Vlasta Redl. Můj největší hudební idol je jednoznačně Michael Jackson, jazz mi pak dává schopnost vypořádat se s hrou na klávesy. Peťa je z nás asi nejvíc klasický rocker a rád by nás viděl o něco drzejší. David do tvorby zatím příliš nezasáhl, protože je s námi jen několik málo měsíců. Každopádně The Beatles milujeme všichni bezpodmínečně.

Tvorba jako taková stojí hodně na Adamovi, Jirka občas taky donese text nebo song. Zvuk potom děláme hodně společně. Je daný především našim složením. Víc než u jiných kapel to možná stojí na klávesách, protože kytaru máme jen jednu a jako doprovodnou, protože Adam musí hlavně zpívat. Dalším typickým rysem, kterým se myslím dost odlišujeme, je velký důraz na vícehlasy, zpíváme kromě bubeníka všichni.

3. Co považujete jako kapela největší bod toho, čeho by jste chtěli dosáhnout. Určili jste si nějaký cíl?

Rozhodně se chceme co nejdříve dostat pod křídla některého z předních hudebních vydavatelství nebo agentur, abychom si mohli vybudovat zázemí, etablovat se na české hudební scéně a dostat se mezi "áčkové" kapely. Už jsme pochopili, že jinak to v Česku v podstatě stejně nejde. Doufáme, že když budeme dělat opravdu kvalitní songy, tak si toho prostě jednoho dne už nepůjde nevímnout a někdo se nás ujme. Každopádně management hledáme aktivně, nejsme zase takoví idealisti, abychom zasněně čekali, že se někdo sám nadšeně ozve.

Chceme profesionálně nahrávat, točit klipy, znít z éteru rádií a hudebních televizi, chceme co nejvíc vystupovat živě na hlavních festivalech, jezdit vlastní koncertní šňůry do úmoru a jednou narvat i velkou halu. Po tomhle zkrátka toužíme. Dalším neméně důležitým cílem je jít v naši tvorbě pořád dopředu, neustrnout na jednom hitu nebo albu, ale dělat pořád nové věci. No a kdyby se mělo stát něco naprosto neuvěřitelného, tak pokud bychom překročili hranice Česka, to by byl úplný sen.

pořádně pochválit. A myslím si jakože na to co jako škola děláme, jasně všude jsou na škole děcka, který to nebaví, kteří jsou tu z trucu a za trest. A když to vezmu na druhou stranu, kdo chce, spoustu našich absolventů, kteří jsou dneska vysokoškoláci, ve státní správě, starosta Miroslavských Knínic se u nás vyučil pak si u nás udělal nástavbu, pak si udělal vysokou školu. Máme spoustu takovýchhle lidí, kteří se fakt dokázali uplatnit, dokázali tohle. Trošku mě mrzí, že i my sami někdy řekneme "my jsme taková zeměděлка". Dobře, když to беру jako z legrace, ale nejsme jenom nějaká. Já si myslím, že v regionu máme nějaký hlas dokázali jsme s tady tou školou něco udělat. A strašně mě těší to, jasně průšvihy, špatná autorita, já nevím co. Ti co to udělaj, dostanou se někam a mají ty místa. A ještě pořád neumíme prodat ty skvělý. To je strašně jednoduchý tady napsat, učni ze zemědělkou kouřej tady u zámku, nahání je tam městská policie a já nevím co všechno, jo ale to nejsou jenom naši, to kouří i základka, a to kouří prakticky všichni na těch školách. Ale škoda je to a to se nepíše protože to není tak atraktivní, žejo. Vyhráli jsme soutěž, truhláři jedou na republikovou soutěž, Zámečníci byli na republikové soutěži, automechanici byli na republikové soutěži, a neztratili se, byli tam do pátého místa, všechno. To jsou věci, které se snažíme dát my do novin. V novinách to vyjde jako krátká zpráva, jenom to zapadne, v okamžiku, kdy se napíše učni z Krumlova se poliskali na tomhle tom a na zastávce, tak budou rozebírat všichni jaký tady máme gaunery. Nemáme. Máme tady děcka šikovný, samozřejmě tady máme i ty, který to tady nebaví, ale to je na všech školách. A to je to. Proto to tady děláme, proto mě to baví, když budou závěrečný zkoušky a ti kluci něco tady udělaj nějak to dopadne, dopadnou slušně, je vidět, že za ty tři roky jsme je něco naučili. Nemůže být nic lepšího. To je vizitka školy.

Marcela Karásková

Uklidíme Česko“- SŠDOS Moravský Krumlov...

Dne 3. 4. 2017 se připojili k akci „Uklidíme Česko“ i žáci Střední školy dopravy, obcho-
du a služeb Moravský Krumlov. Žáci „nafasovali“ rukavice a pytle a byli rozděleni
do několika skupin a společně se svými učiteli vyšli do ulic a okolí Moravského Krumlova uklid-
nit nepořádek po spoluobčanech. Našlo se mnoho odpadků, například televizor nebo staré plastové
obaly od potravin a podobně. Žáci nasbírali plné pytle odpadků, které následně odvezli ekologo-
vé z městského úřadu do sběrného dvora.
Tato akce se uskutečnila již po několikáté a velmi pomáhá zlepšení životního prostředí. Příští
rok neváhejte a připojte se taky!

Jakub Smejkal, 3. EAP

Ráno 3. dubna se žáci naší školy sešli v osm hodin u tělocvičny ve sportovním oblečení. Od
města jsme obdrželi pytle na odpadky, rukavice a sladkou drobnost. Po jednotlivých třídách jsme
byli rozděleni do různých částí Moravského Krumlova a každou tuto část jsme se snažili perfek-
tně uklidit. Jedna ze tříd dostala na úklid Vrabčák, jiná Sídliště, další třeba Slatiny. Naše
třída, 3. EAP, uklízela Sídliště. Našli jsme různé odpadky, občas jsme se tomu i divili, co vše
lidé odhazují nebo proč lidé odhazují odpadky na zem, když mají kousek od sebe kontejner nebo
popelnici. Po uklizení Sídliště jsme se dostali k STK. Tam jsme s děvčaty ze třídy našli napří-
klad vyhozenou televizi, kterou jsme naši holčiči silou vytáhly nahoru a daly k odpadkovému
koši, nebo také záchod, pneumatiky a podobně. Po úklidu Boroviček jsme se dostali až
k autobusovému nádraží a to byl náš cíl. Byla to legrace, když jsme našli něco vtipného, ale
někdy to bylo až udivující, jak se někteří lidé chovají k přírodě. Na autobusovém nádraží jsme
se rozešli a s pocitem dobře vykonané práce se odebrali domů.

Monika Havličková, 3. EAP

Perličky ze školních lavic...

1. světová válka začala tím, že zastřelily Fridricha!

Práva měst ve středověku:- právo prdelní, mírové

Čeští buditelé, obroditelé: Tylč

Emil Mácha

Adam Michna z Olbramovic

Egypt x egipt

Kosmas x kosmos

Keltové x kultové

Galové x jalové

Architektura x architektura

Celekce x selekce

Hendrich x Heydrich

Kaptytalystycká společnost x kapitalistická spol.

Vypiš „slovanské kmeny“ v době stěhování národů: Hunové, Rómové

MJH byl upálen v Husinci a jeho popel rozprašen do Nilu/ Rya/

MJH byl proti propustkám

Prostý lid povstal a dobil Bratislavu /Bastilu/

Absolutismus- neomezená moc právníka

Marie Terezie napsala knížku Babička

Ameriku objevil Kristus Kolumbus

